

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20Csp/13/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119340745
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:6119340745.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal , s.r.o., advokátska kancelária, Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739 proti žalovanej: N. I., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom S. nad D., C. 12XX/XX, štátnej občanke SR, v konaní o zaplatenie 1.002,05 Eur s príslušenstvom, taktó

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalovanej súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou požiadal súd, aby žalovanú zaviazal zaplatiť mu sumu 1.002,05 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 1.002,05 Eur od 22.5.2018 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy č. XXXXXXXXXX/XXXX, ktorú uzavreli dňa 7.10.2002 žalovaná so Slovenskou sporiteľňou, a.s. (ďalej aj „SLSP“), poskytla Slovenská sporiteľňa, a.s. žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach (VOP), ktoré sú súčasťou zmluvy o úvere. Zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované ustanovením § 497 Obchodného zákonníka, zákona č. 258/2001 Z.z.. Žalovaná porušila svoje povinnosti podľa zmluvy, pretože v stanovených termínoch neplnila splátky. Pôvodný veriteľ pohľadávku zo zmluvy voči žalovanej postúpil žalobcovi na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.5.2018. Pohľadávka ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu vo výške 1.571,15 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1.002,05 Eur, úroku z omeškania vo výške 338,16 Eur, riadneho úroku vo výške 203,54 Eur a z poplatkov vo výške 27,40 Eur. Žalobca si uplatňuje zákonný úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka počnúc dňom 22.5.2018, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. Od postúpenia pohľadávky do spísania žaloby žalovaná neuhradila žalobcovi žiadnu sumu.

2. Žalobca v doplnení žaloby uviedol, že pôvodný veriteľ uzavrel so žalovanou dňa 6.8.2003 zmluvu o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie povoleného prečerpania k účtu s úverovým rámcom vo výške 18.000 Sk (597,49 Eur). Rozdiel medzi debetnými a kreditnými operáciami na účte žalovanej predstavoval sumu 1.571,15 Eur. Debetné operácie spolu vo výške 6.941,05 Eur sa skladajú z výberov kartou, platieb kartou, odchádzajúcich platieb z účtu v sume 4.172,97 Eur, z poplatkov v sume 612,96 Eur, úrokov vo výške 1.522,24 Eur, a zostatku na účte k 10.4.2006 vo výške 632,88 Eur. Súčet kreditných operácií predstavuje sumu 5.369,90 Eur a skladajú sa z bezhotovostného vkladu v sume 1.935,23 Eur, hotovostného vkladu emisného v sume 617,41 Eur, odpisu pohľadávky v sume 1.571,15 Eur, úhrad vo výške 2.813,36 Eur, opravy úroku z omeškania vo výške 0,01 Eur, storna kartového poplatku v sume 3,89 Eur. Z kreditných operácií žalovanej bola

započítaná suma 3.803,80 Eur na istinu, suma 422,66 Eur na riadne úroky, suma 585,56 Eur na poplatky, suma 557,88 Eur na zmluvný úrok z omeškania.

3. V podaní zo dňa 29.9.2020 žalobca uviedol, že jeho právny predchodca v zmysle čl. B bodu 7.6.1. všeobecných obchodných podmienok listom zo dňa 14.2.2017 vypovedal zmluvu o úvere a vyhlásil mimoriadnu splatnosť povoleného prečerpania. Ďalej uviedol, že jeho právny predchodca dodržal všetky podmienky ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách, pretože žalovaná bola v omeškaní s úhradou svojho peňažného záväzku nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a žalovaná bola právnym predchodcom žalobcu vyzývaná na úhradu omeškaných splátok a to výpoveďou zmluvy zo dňa 14.2.2017, odstúpením od zmluvy zo dňa 11.5.2017, výzvou zo dňa 23.1.2018, ohľadom ktorej výzvy poukázal žalobca aj na priloženú kópiu podacieho hárku. Žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.06.2003, sp. zn. 4 Obo 210/01 podľa ktorého „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupníka.“ Žalobca predložil oznámenie postupcu žalovanej o postúpení pohľadávky, pričom relevantné oznámenie postupcu žalovanej o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník (žalovaná) sa v takom prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, ani jej prípadne neexistencie. Žalobca zastáva názor, že ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitimáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Zo systematického zaradenia tohto ustanovenia je zrejmé, že účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Aj podľa dôvodovej správy bol hlavným účelom predmetného ustanovenia prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky. K uvedenému záveru dospel aj Krajský súd v Prešove v uznesení sp. zn. 9Co 20/2016 zo dňa 2.5.2017, v rozhodnutí sp. zn. 19Co 2/2016 zo dňa 2.5.2017. Preto žalobca zastáva názor, že aj prípadné porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 92 ods. 8 Zákona o bankách nemožno spojiť s občianskoprávnym následkom neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, keďže norma obsiahnutá v § 92 ods. 8 Zákona o bankách, nezakladá občianskoprávnu povinnosť vo vzťahu ku klientovi banky, v tomto prípade žalovanej, ale administratívnu zodpovednosť postihnutelnú Národnou bankou Slovenska. V zmysle prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok bola žalovaná ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní po dobu 663 dní, teda súčet všetkých omeškaní žalovanej so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok. Vzhľadom k dikcii ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, s poukazom na to, že omeškanie žalovanej trvalo nepochybne viac ako rok zastáva žalobca názor, že právny predchodca žalobcu by konal v súlade ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách (a teda by neporušil bankové tajomstvo) aj v takom prípade, ak by písomnú výzvu žalovanej nezasielal. V tomto smere žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 16.03.2016, sp. zn. 12Co/223/2015, v zmysle ktorého z ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách existuje výnimka a banka nemusí pred postúpením pohľadávky vyzývať klienta na splnenie dlhu a to vtedy ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presahuje jeden rok. Z uvedených dôvodov žalobca trval na podanej žalobe.

4. Žalovaná sa k žalobe nevyjadřila, napriek tomu, že jej bola doručená dňa 13.7.2020 aj s výzvou na vyjadrenie.

5. Vec bola prejednaná podľa § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v neprítomnosti žalobcu, žalovanej. Neprítomnosť žalobcu ospravedlnil jeho právny zástupca. Strany boli na pojednávanie riadne a včas predvolané. Žalovaná bola predvolaná z adresy jej trvalého pobytu podľa § 106 ods. 1 písm. a/ CSP, pričom zásielku si neprevzala v odbernej lehote a podľa § 111 ods. 3 CSP sa považuje dňom vrátenia za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. Strany o odročenie pojednávania nežiadali.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením žaloby, zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.5.2018, prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, zmluvy o bežnom účte zo dňa 7.10.2002, zmluvy o kontokorentnom úvere zo dňa 6.8.2003, výpovede zmluvy zo dňa 14.2.2017, všeobecných obchodných podmienok SLSP, a.s. v znení dodatku č. 1 zo dňa 1.1.2003, obchodných podmienok SLSP, a.s. pre poskytovanie a používanie elektronických služieb a platobných kariet, pokusu o zmier zo dňa 29.4.2019 s podacím hárkom zo dňa 30.4.2019, oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 4.6.2018, správ o pobyte žalovanej, doplnenia žaloby s platobnou históriou, návrhu žalobcu na pokračovanie v konaní, vyjadrenia žalobcu zo dňa 29.9.2020, odstúpenia od zmluvy zo dňa 11.5.2017, výzvy SLSP, a.s. zo dňa 23.1.2018, podacieho hárku zo dňa 29.1.2018, a zistil nasledovný skutkový stav:

7. Žalovaná a Q. uzavreli dňa 7.10.2002 so Slovenskou sporiteľňou, a.s. (ďalej aj „SLSP, a.s.“) zmluvu o bežnom účte, predmetom ktorej bolo vedenie bežného účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX v mene SKK. Podľa čl. III bodu 2 zmluvy o bežnom účte všetky právne vzťahy výslovne neupravené v tejto zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami všeobecných obchodných podmienok vydaných bankou s účinnosťou od 1.8.2002 (VOP), ktoré sú súčasťou tejto zmluvy, obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi.

8. SLSP, a.s. ako veriteľ uzatvorila so žalovanou a Q. I. ako dlžníkmi dňa 6.8.2003 Zmluvu o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXX/X/X (ďalej aj „zmluva o úvere“, „úverová zmluva“, prípadne „zmluva o kontokorentnom úvere“). Na základe úverovej zmluvy poskytla banka žalovanej k jej bežnému, sporozírovému účtu č. č. XXXXXXXXXXX/XXXX kontokorentný úver do výšky úverového rámca 18.000 Sk, t.j. 597,49 Eur s premenlivou výškou úrokovej sadzby, ktorá ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy bola 10,85 % ročne. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá dňa 5.8.2004. Poplatok za správu úveru bol dohodnutý vo výške 0,20 % z výšky úverového rámca mesačne, pričom bolo ďalej dohodnuté, že splatnosť úrokov nastáva mesačne ku koncu mesiaca. Veriteľ sa v čl. II zmluvy o úvere zaviazal poskytnúť dlžníkovi úver tak, že bude realizovať príkazy dlžníka na prevod a výbery finančných prostriedkov zo sporozírového účtu aj v prípade, že nebude existovať dlžníka pohľadávka z účtu, ktorá vznikla v dôsledku pripísania platieb uskutočnených v prospech jeho účtu alebo vkladom v hotovosti na tento účet, a to do výšky úverového rámca. Čerpanie úveru je oprávnený dlžník požadovať až do dňa konečnej splatnosti úveru. Veriteľ je oprávnený odmietnuť vykonať príkaz dlžníka na prevod alebo na výber finančných prostriedkov, realizáciou ktorého by došlo k prekročeniu úverového rámca. Ak bude rozsah čerpaného úveru väčší ako je úverový rámec v čase pred dňom konečnej splatnosti úveru, je dlžník povinný veriteľovi zaplatiť úrok z prečerpania v dohodnutej výške zo sumy, o ktorú je rozsah čerpaných peňažných prostriedkov väčší ako úverový rámec. Dlžník je povinný splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase, v stanovenom čase platiť úroky a poplatky a náklady spojené s úverom a dodržiavať dohodnuté podmienky. Zmluvné strany sa dohodli, že splatné úroky a poplatky sa dňom ich splatnosti stávajú súčasťou istiny. Spoludlžníci sú povinní veriteľovi splniť záväzok vyplývajúci z tejto zmluvy spoločne a nerozdielne. Veriteľ je oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Podľa čl. III bodov 1, 2 zmluvy o úvere zmluva sa uzatvára na dobu určitú, a to na dobu 1 roka odo dňa podpísania zmluvy zmluvnými stranami. Doba trvania zmluvy sa predlžuje vždy o dobu jedného roka, ak dlžník neoznámí veriteľovi najneskôr v lehote jedného mesiaca pred uplynutím doby trvania zmluvy (pôvodnej alebo predĺženej), že nemá záujem o predĺženie trvania zmluvy, maximálne však do dosiahnutia 65. roku veku dlžníka. Úver je splatný v deň splatnosti uvedený v základných podmienkach. V prípade predĺženia zmluvy sa splatnosť úveru predlžuje o dobu, o ktorú bola predĺžená účinnosť zmluvy o jeden rok. Podľa čl. III bodov 5, 6 zmluvy o úvere všetky právne vzťahy výslovne neupravené v tejto zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami všeobecných obchodných podmienok vydaných bankou s účinnosťou od 1.8.2002 (VOP), ktoré sú súčasťou tejto zmluvy, obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí.

9. Listinou označenou ako výpoveď zmluvy zo dňa 14.2.2017 SLSP, a.s. vypovedala zmluvu, na základe ktorej banka poskytla žalovanej a druhému spoludlžníkovi povolené prečerpanie k účtu č. G s účinnosťou ku dňu uplynutia výpovednej doby, ktorá je 2 mesiace a začína plynúť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po doručení výpovede. Banka týmto zároveň vyhlásila mimoriadnu splatnosť povoleného prečerpania. Banka vyzvala žalovanú, aby celkovú pohľadávku v sume 1.451,68 Eur uhradila do uplynutia výpovednej doby.

10. Listom zo dňa 11.5.2017 adresovaným žalovanej SLSP, a.s. odstúpila od zmluvy o bežnom účte G s účinnosťou ku dňu doručenia tohto odstúpenia.

11. Žalobca predložil súdu výzvu SLSP, a.s. zo dňa 23.1.2018 adresovanú žalovanej na úhradu omeškaných splátok pohľadávky v sume 1.509,19 Eur zo zmluvy o úvere č. G uzatvorenej dňa 23.7.2016. Podľa predloženého podacieho hárku bol žalovanej na adresu S. nad D., I. XXX/XX poštou 2. triedou zaslaný list dňa 29.1.2018.

12. Dňa 21.5.2018 uzavrela Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca so žalobcom ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0401/2018/CE, predmetom ktorej boli pohľadávky vrátane ich príslušenstva uvedené v prílohe č. 1 tejto zmluvy. V Prílohe k Zmluve o postúpení pohľadávok je ako predmet postúpenia uvedená aj pohľadávka voči žalovanej v celkovej výške 1.571,15 Eur, ktorá vznikla z nepovoleného debetu na účte č. XXXXXXXXXXXX, ktorá pohľadávka bola zosplatnená dňa 12.5.2017, a evidovaných je 663 dní omeškania žalovanej. O postúpení pohľadávky č. účtu/úveru XXXXXXXXXXXX vyhotovila SLSP, a.s. oznámenie zo dňa 4.6.2018 adresované žalovanej.

13. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní žiadala žalobe vyhovieť. Žalobca v dostatočnej miere preukázal, že je aktívne vecne legitimovaný v konaní, že pohľadávka bola zo strany banky postúpená žalobcovi, že boli splnené podmienky v zmysle Zákona o bankách. Žalovaná je v konaní procesne pasívna, nenamietala, že by jej pred postúpením pohľadávky nebola doručená výzva banky na úhradu omeškaného dlhu.

14. Podľa ustanovenia § 708 ods. 1, ods. 2 Obchodného zákonníka Zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

15. Podľa ustanovenia § 710 Obchodného zákonníka Ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

16. Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia zmluvy o bežnom účte Typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

17. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

18. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

19. Podľa § 525 ods. 1 ods. 2 Občianskeho zákonníka Postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

20. Podľa § 526 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

21. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok (ďalej len „zákon č. 483/2001 Z.z.“) Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani

pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

22. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že dňa 7.10.2002 bola medzi SLSP, a.s. ako bankou a žalovanou a Q. I. ako majiteľmi účtu uzavretá zmluva o bežnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX podľa ustanovenia § 708 a nasl. Obchodného zákonníka, na základe ktorej zmluvy sa menovaná banka zaviazala zriadiť pre žalovanú a druhého majiteľa účtu bežný účet v mene SKK. Medzi uvedenými zmluvnými stranami bola dňa 6.8.2003 uzavretá aj zmluva o kontokorentnom úvere v zmysle § 497, § 710 Obchodného zákonníka, z ktorej zmluvy SLSP, a.s. ako veriteľov vyplynul záväzok umožniť čerpanie peňažných prostriedkov majiteľom účtu do výšky úverového limitu 18.000 Sk, a záväzok majiteľov účtu ako dlžníkov splácať úver spolu s úrokmi, poplatkami a nákladmi spojenými s úverom za dohodnutých podmienok. Uvedené zmluvy sú zároveň typovými/spotrebiteľskými zmluvami podľa § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa a podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že obdobné zmluvy veriteľ uzatváral s dlžníkmi vo viacerých prípadoch, a z textu predmetných zmlúv a obchodných podmienok SLSP, a.s., ktoré boli vopred pripravené SLSP, a.s., nepochybne vyplýva, že spotrebiteľ, teda žalovaná obsah zmlúv podstatným spôsobom neovplyvnila. Žalobca svoj záväzok zo zmluvy o úvere splnil a žalovanej a druhému spoludlžníkovi poskytol povolené prečerpanie k ich účtu vo výške 18.000 Sk a žalobca voči žalovanej uplatňuje peňažný nárok z toho plynúci vzniknutý operáciami na účte, keď súčet debetných transakcií prevýšil kreditné transakcie. Z obsahu zmluvy o úvere vyplýva, že žalovanej a druhému dlžníkovi vznikol solidárny dlh, a veriteľ, teda banka bola oprávnená neuhradený peňažný záväzok zo zmluvy o úvere uplatniť od ktoréhokoľvek z dlžníkov, teda aj od žalovanej samotnej. K predčasnému ukončeniu zmluvného vzťahu zo zmluvy o kontokorentnom úvere a zosplatneniu úveru došlo na základe výpovede zmluvy zo dňa 14.2.2017 vyhotovenej SLSP, a.s. a adresovanej žalovanej, a Q. I., ktorý spôsob ukončenia zmluvy o kontokorentnom úvere bol zakotvený v bode 7.6.1 VOP, ktoré sú súčasťou zmluvy o kontokorentnom úvere.

23. Pred vyhodnotením oprávnenosti uplatneného práva sa súd musel zaoberať tým, či žalobca je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplata peňažnej pohľadávky proti žalovanej na základe predmetnej zmluvy o úvere. Aktívna vecná legitimácia v občianskom súdnom konaní znamená oprávnenie účastníka vyplývajúce mu z hmotného práva. Aktívnu vecnú legitimáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Pasívne legitimovaný je v konaní nositeľ subjektívnej povinnosti, vyplývajúcej z hmotného práva, splnenia ktorej povinnosti sa žalobca domáha. Imanentnou súčasťou rozhodovania súdu je posudzovanie aktívnej a pasívnej vecnej legitimácie v konaní (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009). Žalobcu zaťažuje povinnosť preukázať svoju aktívnu vecnú legitimáciu v konaní.

24. Súdna prax sa už odklonila od rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 210/01, na ktoré poukazoval žalobca, a podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu vecnú legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd z takého oznámenia vychádza bez toho, aby ako predbežnú otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Odklon od uvedeného rozhodnutia vyplýva napríklad z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obo 49/2008 zo dňa 14.5.2008 ako aj z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 76/2007 zo dňa 28.1.2009, podľa ktorého v spore o neplatnosť zmluvy o postúpení, resp. v spore o splnenie neuhradenej postúpenej pohľadávky je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti ku skutočnostiam, ktoré majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu - zmluvy o postúpení pohľadávky, ak v konaní vyjdú najavo, a z Občianskeho zákonníka nemožno vyvodiť, že dlžník by nemohol namietat a súd skúmať platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak by toto postúpenie dlžníkovi oznámil postupca, a nemožno vyvodiť ani to, že dlžník by mohol namietat platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky len vtedy, ak by postupca postúpenie pohľadávky dlžníkovi neoznámil, ale postupník by postúpenie pohľadávky

dlužníkovi preukázal; na takéto rozlišovanie v postavení dlžníka nemožno nájsť oporu v ustanovení § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka. K správnosti týchto záverov obsiahnutých v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 76/2007 zo dňa 28.1.2009 sa priklonil aj Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. IV. ÚS 337/2012-19 zo dňa 3.7.2012.

25. Bolo preukázané, že medzi SLSP, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom bola dňa 21.5.2018 uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok. Z tejto zmluvy o postúpení pohľadávok odvodzoval žalobca svoju aktívnu vecnú legitimáciu v spore. Ustanovenie § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka priznáva veriteľovi právo postúpiť svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka písomnou zmluvou inému subjektu. Postúpením pohľadávky dochádza k zmene v osobe veriteľa, novým veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Stanovená obligatórna písomná forma zmluvy o postúpení pohľadávok bola v danom prípade splnená. V ustanovení § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 438/2015 Z.z. účinného od 23.12.2015 je zakotvené, že nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom. Pôvodný veriteľ SLSP, a.s. je bankou. Zákonodarcom sú v osobitnom zákone stanovené ďalšie podmienky, ktoré musia byť splnené, aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky na inú osobu. V zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách môže banka postúpiť pohľadávku voči klientovi aj bez súhlasu klienta, a aj osobe, ktorá nemusí byť bankou vtedy, ak 1/ je pohľadávka splatná, 2/ predtým banka písomne vyzve klienta na úhradu omeškaných splátok pohľadávky a 3/ klient, teda dlžník je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Vzhľadom na text daného ustanovenia je zrejmé, že zákonodarca v ňom stanovil predpoklady, ktoré musia byť splnené pre to, aby bola pohľadávka spôsobilá na postúpenie zo strany banky na tretiu osobu. V čase postúpenia pohľadávky musia byť tieto predpoklady splnené kumulatívne, a v prípade nesplnenia čo i len jedného z nich nemôže ísť o platné postúpenie pohľadávky.

26. Neobstoja tvrdenia žalobcu o tom, že ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitimáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky a ani tvrdenia žalobcu o tom, že zo systematického zaradenia tohto ustanovenia je zrejmé, že účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Podľa názoru súdu nemožno len na základe toho, že ustanovenie § 92 zákona o bankách je systematicky zaradené do štrnásťtej časti právneho predpisu s názvom Bankové tajomstvo bez ďalšieho vyvodzovať záver, že zákonodarca pri úprave postúpenia pohľadávky bankou na iný subjekt, mal zámer riešiť výlučne len otázku porušenia bankového tajomstva. Je potrebné vychádzať z obsahu citovaného zákonného ustanovenia, v ktorom sú jednoznačne zákonodarcom formulované podmienky, po splnení ktorých môže banka postúpiť pohľadávku inej osobe. V prípade, že nebudú splnené tam stanovené zákonné podmienky, je postúpenie pohľadávky banky na tretiu osobu zakázané. K rovnakému záveru dospel aj Najvyšší súd SR ako najvyššia súdna autorita v oblasti výkladu zákonov. Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 7Cdo 26/2017 zo dňa 28.3.2018 uzavrel, že podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Z tohto rozsudku Najvyššieho súdu SR vyplýva, že v prípade ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách ide o kogentnú právnu úpravu, od ktorej sa nemožno zmluvne odchyliť na neprospech spotrebiteľa (§ 2 ods. 3, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Najvyšší súd SR aj v rozsudku sp. zn. 1Cdo 147/2017 zo dňa 24.4.2018 zhodne konštatoval, že podmienky stanovené v § 92 ods. 8 veta prvá Zákona o bankách sú zákonnými podmienkami platného postúpenia pohľadávky banky, a nejedná sa iba o úpravu ohľadom bankového tajomstva. Predpoklady uvedené v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách ako nevyhnutné podmienky platnosti postúpenia pohľadávky banky na tretiu osobu vyhodnotil aj Krajský súd v Prešove v rozsudkoch sp. zn. 18Co 358/2015 zo dňa 11.10.2016, sp. zn. 1Co 57/2019 zo dňa 26.9.2019, Krajský súd v Trenčíne v rozsudkoch č.k. 5Co/460/2015-138 zo dňa 13.1.2016, č.k. 6Co/603/2015 - 166 zo dňa 22.3.2016, sp. zn. 5Co 250/2018 zo dňa 20.2.2019, sp. zn. 19Co 116/2019 zo dňa 12.2.2020, Krajský súd v Trnave v rozsudkoch č.k. 26Co/552/2015 zo dňa 26.9.2016, č.k. 23Co/450/2015 zo dňa 25.9.2016, Krajský súd v Žiline v rozsudkoch č.k. 11Co/235/2016 zo dňa 12.9.2016, č.k. 9Co/248/2016 zo dňa 22.8.2016. Súd nevidel dôvod pre odklon od tejto ustálenej rozhodovacej činnosti krajských súdov, vrátane rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR ako najvyššej súdnej autority.

27. Ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách musí byť dodržané v každom prípade bez ohľadu na to, či dlžník s postúpením pohľadávky nesúhlasí, ako aj vtedy, keď banka do všeobecných obchodných podmienok (v danom prípade do bodu 18.16 všeobecných obchodných podmienok) vložila ustanovenie o súhlase dlžníka s postúpením pohľadávky banky na tretiu osobu. Treba zdôrazniť, že predmetné ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách má nepochybne povahu kogentného ustanovenia, od ktorého sa nie je možné v zmluve odchýliť, keďže je v ňom vymedzený postup, ktorý musí byť dodržaný na to, aby banka bola oprávnená postúpiť pohľadávku z úveru tretej osobe a ktoré zákonné ustanovenie dáva možnosť klientovi po písomnej výzve banky vyrovnať omeškané splátky úveru a predísť tak postúpeniu pohľadávky na tretiu osobu, ktorá nepodlieha bankovému dozoru a dohľadu Národnej banky Slovenska. Ustanovenie bodu 18.16. všeobecných obchodných podmienok nebolo individuálne dojednané, pretože toto ustanovenie vopred pripravila banka a spotrebiteľ nemohol ovplyvniť jeho obsah; VOP nie sú žalovanou podpísané. Toto zmluvné ustanovenie je na neprospech spotrebiteľa, pretože mu odníma ochranu bankového dozoru a dohľadu pre prípad postúpenia pohľadávky tretej osobe, ktorá nie je bankou. Takéto zmluvné ustanovenie je v rozpore s účelom a zmyslom Zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou činnosťou upravenou právnymi predpismi, zverenej bankám. Predmetné zmluvné ustanovenie teda svojím účelom a obsahom odporuje ustanoveniu § 92 ods. 8 zákona o bankách a je preto neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a je neplatné aj podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že zhoršuje zmluvné postavenie spotrebiteľa. V danom prípade nebolo možné dojednať podmienky postúpenia odchyľne od úpravy v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách. Zmluvne dojednať inú úpravu podmienok postúpenia než tú, ktorá je zakotvená v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách nebolo možné ani v zmysle ust. § 89 ods. 1 Zákona o bankách, podľa ktorého ustanovenia banka alebo pobočka zahraničnej banky si so svojim klientom môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchyľne od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchýliť. Toto zákonné ustanovenie nebolo totiž účinné v čase uzavretia zmluvy o kontokorentnom úvere dňa 6.8.2003, kedy boli dohodnuté práva a povinnosti zmluvných strán. Citované ustanovenie § 89 ods. 1 Zákona o bankách bolo do zákona o bankách vložené až zákonom č. 132/2013 Z.z. účinným od 10.6.2013.

28. Nemožno sa stotožniť s tvrdením žalobcu, že keďže omeškanie žalovanej trvalo viac ako rok, v takom prípade by právny predchodca žalobcu konal v súlade s § 92 ods. 8 Zákona o bankách, aj keby písomnú výzvu žalovanej nezasielal. Z citovaného zákonného ustanovenia takýto záver nevyplýva. Druhá veta ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách upravuje pravidlo, v zmysle ktorého banka nemôže postúpiť pohľadávku zo zmluvy tretej osobe bez súhlasu klienta vtedy, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva. Zákonodarca teda zaviedol ďalšiu podmienku, ktorá znemožňuje banke postúpiť pohľadávku tretej osobe v špecifickom prípade, teda keď klient takpovediac na poslednú chvíľu vyrovnal omeškanú istinu aj s príslušenstvom pred postúpením pohľadávky a tým sa klientovi poskytuje ochrana pred zmenou veriteľa. V zmysle druhej vety citovaného zákonného ustanovenia táto ďalšia podmienka neplatí vtedy, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Aj v takomto prípade, teda ak klient vyrovnal omeškaný záväzok pred postúpením pohľadávky a celková doba jeho omeškania presiahla jeden rok však podľa názoru súdu musia byť splnené podmienky, ktoré pre platnosť postúpenia pohľadávky vyžaduje prvá veta citovaného zákonného ustanovenia (splatnosť pohľadávky, písomná výzva banky, omeškanie dlžníka presahujúce 90 dní). Je zřejmé, že výnimka uvedená v časti druhej vety za bodkočiarkou sa vzťahuje len na situáciu upravenú v prvej časti druhej vety pred bodkočiarkou a skutočnosť úhrady viac ako rok omeškaného záväzku pred postúpením pohľadávky nebude prekážkou postúpenia pohľadávky banky za predpokladu, že budú splnené aj podmienky z prvej vety § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Z citovaného zákonného ustanovenia nemožno vyvodiť, že podmienky platnosti postúpenia zakotvené v prvej vete citovaného zákonného ustanovenia neplatia vtedy, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. K rovnakému výkladu daného zákonného ustanovenia dospel aj Krajský súd v Trenčíne napr. v rozsudku sp. zn. 19Co 18/2018 zo dňa 27.3.2019, v rozsudku sp. zn. 17Co/237/2018 zo dňa 15.8.2019.

29. Súd musel skúmať otázku vyhotovenia, odoslania, doručenia písomnej výzvy banky žalovanej pred postúpením pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách a tým aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu

z úradnej povinnosti, a preto je irelevantné, že žalovaná v tomto smere nenamietala nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Súd vyzval žalobcu na predloženie písomnej výzvy banky a dokladu o odoslaní tejto výzvy na úhradu omeškaného dlhu alebo o jej doručení žalovanej, s upozornením, že listiny sú potrebné na preukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Žalobca predložil súdu výpoveď zmluvy o úvere vyhotovenú SLSP, a.s. zo dňa 14.2.2017, a odstúpenie od zmluvy o bežnom účte vyhotovené SLSP, a.s. zo dňa 11.5.2017, ktorými listinami SLSP, a.s. zároveň vyzývala žalovanú na úhradu omeškanej pohľadávky zo zmluvy č. účtu G., no žalobca nepreukázal, že tieto písomnosti banka naozaj žalovanej doručila, resp. ich aspoň žalovanej odoslala, a teda nepreukázal, že sa dostali do dispozičnej sféry žalovanej. Bolo v záujme veriteľa, aby kvalifikovanú výzvu zasielal dlžníčke takým spôsobom, aby to bolo preukázateľné, a aby doklad o odoslaní (poštový podací lístok), resp. doručení výzvy (doručenku) dlžníčke uschovával pre prípad jeho potreby v budúcnosti. Žalobca predložil súdu aj výzvu SLSP, a.s. zo dňa 23.1.2018 adresovanú žalovanej, ktorou bola vyzvaná na úhradu dlžnej sumy zo zmluvy číslo úveru / účtu G ktorá zmluva o úvere/účte bola uzavretá dňa 23.7.2016 a predložil aj podací hárok zo dňa 29.1.2018 o odoslaní zásielky poštou žalovanej. Týmito listinami však žalobca nepreukázal, že banka pred postúpením predmetnej pohľadávky skutočne žalovanej zaslala písomnú výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Z obsahu výzvy zo dňa 23.1.2018 totiž jednoznačne vyplýva, že sa týka inej pohľadávky z inej zmluvy, keďže pohľadávka, ktorej zaplatenia sa žalobca v konaní domáha vznikla zo zmluvy s iným číslom (XXXXXXXXXX) a s iným dátumom uzavretia zmluvy (6.8.2003).

30. Keďže žalobca nepreukázal, že SLSP, a.s. ako veriteľ zo zmluvy o kontokorentnom úvere pred postúpením pohľadávky zo zmluvy o kontokorentnom úvere na žalobcu písomne vyzval žalovanú na splnenie peňažného záväzku titulom nepovoleného prečerpania na účte, že jej túto výzvu odoslal, a doručil, nepreukázal, že pohľadávka bola spôsobilá na postúpenie žalobcovi. Preto zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 21.5.2018 je v časti postúpenia pohľadávky voči žalovanej absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách.

31. Z uvedených dôvodov súd výrokom I. žalobu proti žalovanej zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

32. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerene rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

33. Vzhľadom k tomu, že súd žalobu zamietol v celom rozsahu, žalovaná dosiahla v konaní plný úspech a vzniklo jej vzhľadom na zásadu úspechu podľa § 255 ods. 1 CSP právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Keďže však žalovaná náhradu trov konania neuplatnila a zo spisu nevyplýva, žeby žalovanej vznikli nejaké trovy konania, súd výrokom II. vyslovil, že žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.